

til at rette paa Valutasituationen. Men det er selvfølgelig heller ikke alene tilstrækkeligt; der er Stater, der har nærmet sig meget stærkt til Balance, og som i hvert Fald forbiggende har kunnet opnaa Balance, men ikke har nogen god Valutasituation. Men der er sandelig ogsaa Stater, som har foretaget Toldajourføring, endda paa særdeles radikal Maade, eller Toldens Opkrævning i Guld, uden at det har hjulpet —, det man kan se da — paa deres Valutasituation, som efter disse Foranstaltninger er blevet værre, end den var før. Jeg ved ikke af, at en Toldpolitik af denne Art har vist sig at være noget ufejlbarligt Middel overfor Frankrigs og Belgiens Valuta f. Eks. Og jeg har heller ikke endnu opdaget, at det har formaaet at bringe den norske Valuta op over den danske, ikke paa nogen Maade.

Nej, man maa være klar over, at der er adskillige Ting, der kan gøres, og jeg har selv nævnt flere af dem her i Dag, deriblandt ogsaa en Indskrænkning af Luksusforbruget og at hjælpe dertil fra Statens Side ved at lægge betydelige Afgifter paa dette Forbrug. Det var eet Middel. Det at foretrække danske Varer er et andet. Balance i Statens og Kommunernes Husholdninger er, som jeg har nævnt, det vigtigste af dem alle. Og der er flere andre Midler. Men der er ikke et enkelt Middel, om hvilket man kan sige, at det har vist sig at være det, som hjælper, og det, som hjælper fremfor alt andet. Et saadant Middel har i hvert Fald Guld-tolden ikke vist sig at være.

For en generel Toldforhøjelse, som det ærede Medlem førte Ordet for, kunde jo tale dette, som ogsaa var et af de stærkeste Argumenter, han fremførte, at det var blot at retablere den Told, man havde villet i 1908. Ja, det er naturligvis et Argument, men ikke et meget slaaende Argument. For den Told, der blev fastsat i 1908, var et Kompromis fremgaaet af Forhandlinger mellem skarpt modstaaende Anskuelse, og det var — som det ærede Medlem, der er saa kyndig i disse Sager, meget vel ved — blevet Resultatet af, at vi for vort Vedkommende paa overordentlig mange og vigtige Omraader, ogsaa hvor det drejede sig om store almindelige Forbrugsartikler, blev nødt til — da vi ellers ikke kunde faa de Fremskridt, vi kæmpede for den Gang, og hvoraf vi naaede mange — at gaa ind paa Toldsatser, som var uforholdsmæssig høje, saaledes paa Porcelæn, Fajance, ganske almindelige Glasvarer, Blikvarer til Husholdningsbrug etc. Paa en Mæng-

de Artikler, ganske jævne billige Manufakturvarer, var Tolden uhyre høj, ganske urimelig høj, som Beskyttelsestold i 1908. Det har den senere Tids Udvikling bødet paa. Vi er derved kommet ned til Toldsatser af nogenlunde rimelig Størrelse som Beskyttelsessatser, og det ærede Medlem kan ikke forlange, at vi, der mente, at de Beskyttelsessatser, vi den Gang var nødt til at gaa ind paa, var alt for høje, og at de nu er kommet ned til et dog maaske nogenlunde passende Niveau, nu skulde gaa med til at give dem denne Forhøjelse.

Dertil kommer, at man maa huske paa, at en Toldtarif er en Organisme. Det er ikke en Række Toldsatser, som er sat sammen uden at have noget med hinanden at gøre, men Toldsatser, som staar i organisk Forhold til hinanden, hvor der er — ja, man kan tage fejl i sin Afpassning deraf —, men hvor der i hvert Fald er tilstræbt et rationelt Forhold mellem Tolden paa færdige Varer og Tolden paa Produktionsfornødenheder for den færdige Vare og Raastoffer for den færdige Vare. Hvis man nu giver sig til at foretage en saadan generel Forhøjelse over hele Linien, saa vil man forrykke dette Forhold. Dette at forhøje procentvis med den samme Størrelse vil ikke sige, at man naar det rigtige Forhold. Det kommer ikke frem paa den Maade.

Endvidere maa det erindres, at Toldloven er undergaaet overordentlig mange Ændringer siden den Tid. I mange Tilfælde har vi Værditold paa den færdige Vare og Vægttold paa Raastoffer og Hjælpstoffer eller omvendt, og der kommer et fuldstændigt Misforhold ind, hvis man, hvad man jo maa, lader Værditolden staa — den skal jo ikke forandres efter Guldfoden, den er i sig selv Guldfoden —, men derimod indfører en Forhøjelse af 66 pCt. for disse Varer, Raastoffer og Hjælpstoffer.

Desuden var det en meget stor Uret, man der vilde begaa mod de ubeskyttede Industrier, hvoraf vi har ikke saa ganske faa, der imidlertid alle arbejder i større eller mindre Grad med Raa- og Hjælpstoffer, der er underkastet Told. Det er Tilfældet med Margarinefabrikationen og med en Række andre af vore ubeskyttede Virksomheder, for ikke at tale om de store ubeskyttede Virksomheder som Landbrug, Handel, Bygningsvirksomhed og andet af den Art. Overfor alle disse Virksomheder vilde man altsaa forhøje uden at give dem noget egentligt Ækvivalent derfor; da de ingen Told har, kan man ikke forhøje med 66 pCt. Uden at give dem noget Ækviva-